

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/70/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2116010796
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2116010796.8

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov Mgr. Pavla Macháča a Mgr. Kristíny Ferencziovnej, v trestnej veci obžalovaného I. Y., nar. XX.XX.XXXX v P., trvale bytom P., ulica J. G. P. XXXX/XX a obžalovaného I. O., nar. XX.XX.XXXX v P., trvale bytom P., C. XXXX/X, pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), Trestného zákona, o odvolaní oboch obžalovaných proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 26.11.2019, č. k. 5T/42/2016-1785, na verejnom zasadnutí konanom dňa 13.05.2021 v Trnave taktó

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolania obžalovaných I. Y. a I. O. zamietajú.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 26.11.2019, č. k. 5T/42/2016-1785 boli obžalovaní E. J. (nepodal odvolanie), I. Y. a I. O. uznaní za vinných zo zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), Trestného zákona na tom skutkovom základe, že v období od presne nezisteného času v roku 2014 až do 12.03.2015 si obžalovaní E. J. a I. Y. spoločným konaním zadovážovali od doposiaľ nezistenej osoby, nezisteným spôsobom a na nezistenom mieste omamnú látku - sušené rastliny rodu Cannabis (konopa) v nezistenom množstve a koncentrácii účinnej látky THC, avšak spôsobilé nepriaznivo ovplyvniť psychiku človeka alebo jeho ovládacie alebo rozpoznávacie schopnosti, alebo sociálne správanie (ďalej len ako „omamná látka“), ktorú následne prechovávali jednak na doposiaľ nezistenom mieste ako aj u obžalovaného I. O. v byte č. XX na ul. F. A. č. XXXX/X v P. a túto omamnú látku v danom období na rôznych miestach v P. spoločným konaním - minimálne jedenkrát v množstve 8g, rozdelených do 8 mikroténových vreciek zadovážili T. K. za účelom jej ďalšieho predaja konečným spotrebiteľom, pričom T. K. ju následne predal ďalším nestotožneným osobám za sumu 60 Eur, za čo E. J. a I. Y. následne vyplatil sumu 40 Eur,

- od jari roku 2014, po presne neustálenú dobu, v presne neustálených množstvách pravidelne sami, prípadne prostredníctvom obžalovaného I. O. zadovážovali O. E., ktorý ju ďalej predával bližšie nestotožneným konečným spotrebiteľom za sumu 10 Eur za 1g omamnej látky, z čoho obžalovaným E. J. a I. Y. vyplácal O. E. následne sumu 7 Eur za 1g z taktó predanej omamnej látky,
- v presne nezistených množstvách zadovážovali obžalovanému I. O., ktorý ju následne predával ďalším nestotožneným osobám za sumu 10 Eur za jedno mikroténové vrecko obsahujúce minimálne 0,8g omamnej látky, z čoho obžalovanému E. J. a I. Y. vyplácal I. O. následne sumu 8,50 Eur za 1 mikroténové vrecko z taktó predanej omamnej látky, pričom naposledy dňa 11.03.2015 vo večerných hodinách zadovážil obžalovaný E. J. obžalovanému I. O. v P. na ulici F. A. pred bytovým domom č. XXXX/X 23ks plastových vreciek s obsahom 15,668g konope a plastové vrecko s obsahom 103,31g konope a mikroténové vrecko s obsahom 100,29 g konope v celkovej hodnote 2.189,68 Eur, ktoré obžalovaný I. O. následne prechovával vo svojej izbe v byte č. XX v P. na ul. F. A. č. XXXX/X, kde boli zaistené pri domovej prehliadke vykonanej dňa 12.03.2015, pričom vykonaným expertíznym skúmaním KEÚ PZ Bratislava bolo zistené, že 23 ks plastových vreciek obsahovalo sušené konope s celkovou hmotnosťou

15,668 g s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu (ďalej len „THC“) 11,4% hmotnostných, obsahujúce 1786 mg THC, plastové vrečko s tlakovým uzáverom obsahovalo sušené konope s celkovou hmotnosťou 103,31g s priemernou koncentráciou THC 19,4% hmotnostných obsahujúce 20.042mg THC a mikroténové vrečko obsahovalo sušené konope s celkovou hmotnosťou 100,29g s priemernou koncentráciou THC 18,8% hmotnostných obsahujúce 18.855mg THC, pričom rastliny rodu Cannabis (konopa) sú podľa zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradené do I. skupiny omamných látok.

Okresný súd za to obžalovanému Y. uložil podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 4 roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu okresný súd zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Okresný súd za to obžalovanému O. uložil podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 4, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 42 ods. 1, § 41 ods. 2 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 4 mesiace. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu okresný súd zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona okresný súd zrušil výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 21.06.2018, sp. zn. 5T/118/2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 26.06.2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Na základe vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní okresný súd hodnotiac produkované dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne a vzájomnej súvislosti v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku dospel bez akýchkoľvek rozumných pochybností k záveru, že skutok sa stal tak, ako je uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku, napĺňa všetky zákonné znaky zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona a dopustili sa ho formou spolupáchateľstva obžalovaní, ako všeobecne trestne zodpovedné subjekty.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že obžalovaní na hlavnom pojednávaní využili svoje právo odoprieť vypovedať. V prvotnej výpovedi obvineného sa však obžalovaný O. ku skutku priznal.

Okresný súd dospel k jednoznačnému záveru, že prvotne učená výpoveď O. v procesnom postavení obvineného je pravdivá v tom, že obžalovaný O. skutočne marihuanu predával koncovým spotrebiteľom a to od presne nezisteného času roku 2014 až do dňa 12.03.2015. Nad rámec jeho pôvodnej výpovede vykonané odposluchy v dostatočnej miere istoty preukázali aj to, že marihuanu mu nezadovážoval iba obžalovaný J., ale i obžalovaný Y., pričom O. im obom z predaja vyplácal podstatnú časť zisku. Obaja obžalovaní sa totiž aktívne a pravidelne telefonicky u O. informovali „ako sa darí obchodu“, koľko omamnej látky O. predal, koľko jej má ešte u seba, dohadovali si miesta a časy vzájomných stretnutí, pri ktorých im O. vyplácal peniaze, alebo mu zadovážovali ďalšiu marihuanu, prípadne sa tiež u neho informovali, či dodanú marihuanu už u seba v obydlí „nasáčkoval“ a v prípade potreby si od neho (nasáčkovanú marihuanu vo väčších či menších vreckách) aj vyzdvihovali. S poukazom na zistené skutočnosti okresný súd nemal žiadne pochybnosti ani o tom, že marihuanu, ktorá bola u O. pri domovej prehliadke zaistená, mu dňa 11.03.2015 dodali obžalovaný Y. s J., ako to O. pôvodne aj vypovedal. Vykonaným odpočúvaním a záznamom telefonicky prevádzky boli potvrdené ako pravdivé aj prvotné výpovede svedkov O. E. a T. K.. Prepojenie oboch týchto svedkov na všetkých troch obžalovaných je zo zaznamenatej telekomunikačnej prevádzky nanajvýš zrejmé. Tak obžalovaný Y. ako i obžalovaný J. u svedka E. prezývaného O. aktívne zisťovali obdobne ako u O., že koľko marihuany predal, koľko jej má ešte k dispozícii a koľko peňazí im má vyplatiť. V jednom zo zaznamenaných rozhovorov J. E. poslal zadovážiť si marihuanu k O., ktorému mal za ňu dať i peniaze (po prepočte 7 Eur za 1g). Uvedený rozhovor svedčí nielen tomu, že E. pre nich rovnako ako O. marihuanu predával, ale nepriamo i tomu, že táto marihuana bola prevažne „odložená“ u O. doma, čo mimo tohto hovoru vlastne preukázal hlavne obsah rozhovorov obžalovaných s O.. Potvrdená bola aj tá časť výpovede svedka E., z ktorej vyplynulo, že od istého obdobia začal obom obžalovaným dlhovať peniaze, čo J. a Y. spolu telefonicky aj riešili a vyvolávalo to u nich značnú nespokojnosť a následne to viedlo až k tomu, že svedka ako to sám aj vypovedal vyviezli na miesto mimo P., kde sa vopred dohodli, že ho tam zbijú. Svedok T. K. taktiež preukázateľne komunikoval s obžalovaným Y. o vyplatení peňazí, pričom v tomto kontexte okresný súd poukázal na odposluch O., kde svojmu odberateľovi dal na K. telefonický kontakt s tým, že svedok K. má k dispozícii tú istú marihuanu ako on sám, teda marihuanu od obžalovaných Y. a J..

Okresný súd tak konštatoval, že nasadené odposluchy a nepriame dôkazy, ktoré z nich v podobe prepisov uskutočnenej telekomunikačnej prevádzky vyplynuli, jednoznačne potvrdili pravdivosť prvotnej výpovede svedka E. a svedka K.. U svedka E. je z nasadeného odpočúvania zrejmé, že v jeho prípade sa jednalo o dlhodobý predaj marihuany pre obžalovaných, ako to sám i vypovedal. U svedka K. dlhodobosť spolupráce preukázaná nebola, resp. z oboznámených prepisov jednoznačne nevyplývala. Rovnako tak okresný súd konštatoval, že vykonanými dôkazmi boli výpovede svedkov E. a K. z hlavného pojednávania jednoznačne vyvrátené ako nepravdivé.

Okresný súd dospel k záveru, že skutok sa stal tak, ako ho po modifikácii oproti obžalobe formuloval v skutkovej vete napadnutého rozsudku, pričom tento napĺňa všetky zákonné znaky zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona a dopustili sa ho obžalovaní J., Y. a O. ako všeobecne trestne zodpovedné subjekty formou spolupáchateľstva, keď každý z nich svojim úmyselným konaním priamym naplnil všetky znaky objektívnej stránky stíhaného zločinu. Zároveň medzi ich konaním a následkom v podobe porušenia objektu chráneného Trestným zákonom je bez pochybností daný vzťah príčiny a následku.

K výroku o treste obžalovaného Y. okresný súd uviedol, že pri absencii poľahčujúcich a i priťažujúcich okolností mohol ukladať trest v zákonnej výmere 3 roky až 10 rokov. Z odpisu registra trestov obžalovaného vyplynulo, že doposiaľ bol 9-krát súdne trestaný pre majetkovú trestnú činnosť, pričom bol i opakovane vo výkone nepodmienečného trestu odňatia slobody. I keď sa na obžalovaného v súvislosti so všetkými odsúdeniami v súčasnosti hľadí, ako keby odsúdený nebol, vypovedá to čosi o jeho osobe a o tom, že prejednávaná trestná činnosť nie je iba výnimkou v jeho doteraz vedenom živote. Naopak, odpis registra trestov obžalovaného svedčí záveru, že je osobou so sklonmi nerešpektovať zákon a zo zisťovaných dôvodov páchať trestnú činnosť. Okresný súd na základe výsledkov procesu dokazovania dospel k záveru, že i miera jeho účasti významne prispela k páchaniu trestnej činnosti, keď to bol on, kto si marihuanu spolu s J. ako prví v reťazci zadovážovali a túto ďalej distribuoval svojim nižšie postaveným dealerom. Hodnotiac teda stupeň narušenia obžalovaného a možnosť jeho nápravy, prihliadajúc pritom i na odstup času od skutku, dospel okresný súd k záveru o potrebe pôsobiť na obžalovaného nepodmienečným trestom odňatia slobody vo výmere 4 rokov. Vychádzajúc zo skutkovej vety tohto rozsudku, kedy objektívne nebolo možné exaktne určiť začiatok obdobia páchania trestnej činnosti a odpisu registra trestov, z ktorého vyplynulo, že naposledy menovaný vykonal nepodmienečný trest odňatia slobody dňa 07.10.2004, rozhodol okresný súd aplikujúc zásadu v pochybnostiach v prospech obvineného o jeho zaradení do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

U obžalovaného O. okresný súd pri absencii poľahčujúcich okolností prihliadol na to, že menovaný už pred spáchaním prejednáwanej trestnej činnosti bol súdom odsúdený, pričom na toto odsúdenie možno stále prihliadať. V jeho prípade navyš boli splnené podmienky na ukladanie súhrnného trestu podľa zásad na ukladanie úhrnného trestu v zmysle § 41 ods. 2 Trestného zákona, pretože prejednávaná trestná činnosť je vo viacčinnom súbehu so zločinom podľa § 172 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, ktorý spáchal dňa 15.11.2014 a za ktorý bol právoplatne odsúdený okresným súdom vo veci vedenej pod sp. zn. 5T/118/2015 na trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov s jeho podmienečným odkladom na skúšobnú dobu 4 rokov. V jeho prípade preto okresný súd upravoval trestnú sadzbu v zmysle § 38 ods. 4 Trestného zákona a § 41 ods. 2 Trestného zákona, kedy mu mohol ukladať súhrnný trest vo výmere 5 rokov a 4 mesiace až 13 rokov a 4 mesiace. Z odpisu registra trestov obžalovaného O. vyplynulo, že doposiaľ bol 4-krát súdne trestaný, vždy pre drogovú trestnú činnosť, z toho v troch prípadoch pred spáchaním prejednáwanej trestnej činnosti. V jednom prípade mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, pričom toto odsúdenie je takej povahy, že na neho možno z hľadiska posúdenia recidívy stále prihliadať. Vychádzajúc z jeho odpisu registra trestov teda okresný súd obdobne ako pri obžalovanom Y. nepovažoval prejednávanú trestnú činnosť za exces v živote obžalovaného, ale obžalovaný je podľa názoru okresného súdu zjavne osobou so sklonmi páchať drogovú trestnú činnosť. V jeho prípade okresný súd zhodnocujúc jeho mieru narušenia a účasti na spáchaní trestnej činnosti, keď bol v podstate menej podstatným nižšie postaveným dealerom so zanedbateľnou ziskovosťou oproti obžalovaným Y. a J. a zhodnocujúc možnosti jeho vlastnej nápravy a i odstup času od skutku dospel k záveru, že nepodmienečný súhrnný trest odňatia slobody na spodnej hranici trestnej sadzby vo výmere 5 rokov a 4 mesiace je trestom zákonným a primeraným tak z pohľadu, že tento bol ukladaný za zbiehajúcu sa trestnú činnosť ako i z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie trestu. Okresný súd obžalovaného na výkon tohto trestu zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia obligatórne podľa

§ 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona a podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste za zbiehajúcu sa trestnú činnosť vrátane všetkých výrokov na výrok o treste nadväzujúcich.

Ochranné liečenie ambulantné protitoxikomanické okresný súd obžalovanému neuložil, i keď mu tak navrhovala znalkyňa MUDr. Šedivá v znaleckom posudku č. 34/2015. Dôvodom neuloženia ochranného liečenia bolo zabránenie jeho duplicity, keď ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou bolo obžalovanému O. už uložené rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 21.06.2018, sp. zn. 5T/118/2015, pričom z uloženého liečenia nebol prepustený a nebolo od neho doposiaľ ani upustené.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie obžalovaní Y. a O., a to proti výroku o vine a treste, ako aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Obžalovaný Y. odvolanie odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu a uviedol, že skutok uvedený v rozsudku je neurčitý a tak sa nemohol proti nemu účinne brániť. Vo vzťahu k nemu je treba aj vzhľadom na dôkazný skutkový stav a výpovede obžalovaných a svedkov rozhodnúť v súlade so zásadou v pochybnostiach v prospech obvineného. On nie je povinný dokazovať svoju nevinu, ale vina jemu musí byť dokázaná a to spôsobom nevzbudzujúcim žiadne pochybnosti. Tiež dôvodil, že ak má byť rozhodnutie založené na výpovedi len jedného svedka priamo usvedčujúceho obžalovaného zo spáchania skutku, musia byť ostatné nepriame dôkazy tak ucelené a navzájom previazané, aby nedávali ani najmenšiu pochybnosť o vierohodnosti jedného usvedčujúceho dôkazu. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c), d), e) Trestného poriadku zrušil a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie, na ktoré sa dostavil prokurátor a obhajca obžalovaného Y.. Verejné zasadnutie sa konalo v neprítomnosti oboch odvolateľov.

Prokurátor na verejnom zasadnutí v konečnom návrhu žiadal odvolanie obžalovaných podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietnuť. Obhajca obžalovaného žiadal rozhodnúť v zmysle podaného odvolania.

Podľa § 120 ods. 2 Trestného poriadku v prípade ospravedlnenej neúčasti obvineného na úkone orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu zo zdravotných dôvodov je obvinený povinný predložiť vyjadrenie ošetrujúceho lekára, že mu jeho zdravotný stav neumožňuje účasť na úkone, na ktorý bol predvolaný, bez ohrozenia života alebo závažného zhoršenia zdravotného stavu alebo z dôvodu nebezpečenstva rozšírenia nebezpečnej nakažlivej ľudskej choroby.

Podľa § 292 ods. 1 Trestného poriadku predseda senátu predvolá na verejné zasadnutie osoby, ktorých osobná účasť na ňom je nevyhnutná. O verejnom zasadnutí upovedomí prokurátora, ako aj osobu, ktorá svojím návrhom dala na verejné zasadnutie podnet, a osobu, ktorá môže byť priamo dotknutá rozhodnutím. Ak mladistvý obvinený v čase konania verejného zasadnutia nedovŕši devätnásty rok svojho veku, upovedomí sa aj orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately. Predseda senátu o verejnom zasadnutí upovedomí aj obhajcu, splnomocnenca a zákonného zástupcu. K predvolaniu alebo upovedomeniu pripojí rovnopis návrhu, ktorým bol na verejné zasadnutie daný podnet. Ak sa má rozhodovať vo veciach spojených s výkonom kontroly technickými prostriedkami, predseda senátu o verejnom zasadnutí upovedomí aj príslušného probačného a mediačného úradníka.

Podľa § 293 ods. 5 Trestného poriadku verejné zasadnutie sa vykoná v neprítomnosti obvineného aj vtedy, ak mu upovedomenie o verejnom zasadnutí bolo riadne a včas doručené a bol poučený o možnosti konania verejného zasadnutia bez jeho prítomnosti alebo za podmienok uvedených v § 292 ods. 5.

Podľa § 293 ods. 8 Trestného poriadku ak obvinený hodnoverným spôsobom ospravedlní svoju neúčasť na verejnom zasadnutí a súčasne písomne požiada súd, aby sa verejné zasadnutie uskutočnilo za jeho prítomnosti, súd odročí verejné zasadnutie a určí deň, čas a miesto ďalšieho verejného zasadnutia.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

K vykonaniu verejného zasadnutia v neprítomnosti obžalovaných treba uviesť nasledovné.

V prvom rade odvolací súd konštatuje, že predsedníčka senátu oboch odvolateľov upovedomovala o termíne verejného zasadnutia, čím dala najavo, že prítomnosť obžalovaných na verejnom zasadnutí nepovažuje za nevyhnutnú. Zároveň v upovedomení boli obaja obžalovaní poučení o možnosti vykonania verejného zasadnutia v ich neprítomnosti. Zároveň boli poučení aj o potrebe doložiť potvrdenie v zmysle § 120 ods. 2 Trestného poriadku v prípade ich práceneschopnosti.

Odvolací súd sa tak pred vykonaním verejného zasadnutia zaoberal skutočnosťou, či obžalovaní hodnoverným spôsobom preukázali neprítomnosť na verejnom zasadnutí a bol tak daný dôvod na odročenie verejného zasadnutia.

Zo spisového materiálu je zistiteľné, že obžalovaný O. dňa 03.12.2020 doručil do podateľne krajského súdu potvrdenie o PN a zároveň žiadal, aby verejné zasadnutie nariadené na deň 08.12.2020 bolo odročené. Potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti bolo vystavené dňa 30.11.2020 lekárom MUDr. W. C. s tým, že kontrola bola stanovená na deň 07.12.2020. Zároveň bolo súdu predložené potvrdenie vystavené lekárom, z ktorého vyplynulo, že zo zdravotného hľadiska mu neodporúča zúčastniť sa na súdnom pojednávaní. Dňa 07.12.2020 bolo na krajský súd doručené aj podanie obžalovaného Y., z ktorého vyplynulo, že kontrolu po operácii má jeho zdravotne ťažko postihnutá dcéra naplánovanú na deň 08.12.2020 a kontrolu nie je možné presunúť. Dňa 12.01.2021 bolo doručené na krajský súd podanie obžalovaného O. spolu s dokladom o trvaní PN a potvrdení lekára, že sa nemôže zúčastniť zo zdravotných dôvodov pojednávania na súde dňa 14.01.2021.

Upovedomenie na termín verejného zasadnutia nariadeného na deň 13.05.2021 si obžalovaný Y. prevzal dňa 10.03.2021 a obžalovaný O. bol o termíne upovedomený dňa 05.03.2021 telefonicky a dňa 08.03.2021 prevzal upovedomenie na pošte. Následne dňa 12.05.2021 bola osobne na krajský súd podaná žiadosť obžalovaného O. o odročenie verejného zasadnutia a zároveň bol predložený doklad o trvaní PN s vyjadrením ošetrujúceho lekára. Z priloženého potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti vyplýva, že toto bolo vystavené dňa 07.05.2021 lekárom MUDr. W. C., pričom z potvrdenia zo dňa 11.05.2021 tiež vyplynulo, že obžalovanému neodporúča zo zdravotných dôvodov sa zúčastniť súdneho pojednávania v dobe medzi 07. - 14.05.2021. Predsedníčka senátu dňa 13.05.2021 o 07.30 hod. telefonicky kontaktovala ošetrujúceho lekára MUDr. W. C. za účelom vysvetlenia, či zdravotný stav obžalovaného neumožňuje mu účasť na verejnom zasadnutí dňa 13.05.2021, pričom menovaný lekár uviedol, že obžalovaný v prípade účasti na verejnom zasadnutí nie je ohrozený na živote, nehrozí mu ani závažné zhoršenie zdravotného stavu a rovnako nehrozí ani nebezpečenstvo rozšírenia nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby. Pokiaľ ide o obžalovaného Y., tento dňa 13.05.2021 osobne do podateľne okresného súdu doručil podanie, ktorým ospravedlňoval svoju neúčasť na verejnom zasadnutí z dôvodu respiračného ochorenia s tým, že je objednaný na PCR test. Priložil potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti, z ktorého vyplynulo, že je neschopný práce od 12.05.2021 a výpis, z ktorého vyplynulo, že dňa 13.05.2021 o 08.34 hod. v Trnave mu bude vykonaný odber.

Podľa názoru odvolacieho súdu tak z konania obžalovaných jednoznačne vyplynulo, že obaja chceli zmariť vykonanie verejného zasadnutia a nič im nebránilo sa verejného zasadnutia na odvolacom súde zúčastniť (pokiaľ chceli byť prítomní). Obžalovaný O. predložil súdu potvrdenie lekára, z

ktorého nevyplývalo, žeby mu zdravotný stav neumožňoval sa zúčastniť verejného zasadnutia v súlade s ustanovením § 120 ods. 2 Trestného poriadku, čo si navyše predsedníčka senátu pred otvorením verejného zasadnutia overila telefonicky u ošetrojúceho lekára MUDr. W. C.. Rovnako tak ospravedlnenie obžalovaného Y. možno považovať za nedostatočné. Tento súdu nepredložil žiadny doklad v zmysle naposledy citovaného ustanovenia. Keďže neexistovali žiadne zákonné prekážky verejné zasadnutie napokon krajský súd vykonal v neprítomnosti oboch obžalovaných podľa § 293 ods. 5 Trestného poriadku.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie podali oprávnené osoby - obžalovaní I. Y. a I. O., proti výrokom, proti ktorým odvolanie podať mohli a urobili tak v zákonom stanovenej lehote, preskúmal postupom podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytkané, by krajský súd prihliadal len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania, avšak také chyby nezistil.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní, potom čo všetci traja obžalovaní urobili vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaných, výsluchom svedkov T. K., O. E., C. N., P. D. a C. Y.. Pretože svedok V. L. sa ani na opätovné a riadne - tzn. v zmysle ustanovení Trestného poriadku doručené predvolanie súdu k výsluchu nedostavil a jeho predvedenie bolo tiež neúspešné, prečítal okresný súd postupom podľa § 263 ods. 3 písm. a) Trestného poriadku jeho výpoveď z prípravného konania. Ďalej okresný súd so súhlasom strán postupom podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku prečítal znalecké posudky KEÚ PPZ-KEÚ-BA-EXP-2015/4094 a /4203, znalecký posudok znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria č. 34/2015, znalecký posudok znalca z odboru elektrotechnika a podľa § 268 ods. 2, ods. 5 Trestného poriadku oboznámil odborné vyjadrenie MV SR k hodnote omamnej látky. Okresný súd sa oboznámil so zápisnicou o vykonaní prehliadky iných priestorov, so zápisnicami o vykonaní domových prehliadok vrátane fotodokumentácie, so zápisnicami o prehliadke tela obvinených, so záznamami o telekomunikačnej prevádzke, s pripojeným spisom okresného súdu sp. zn. 5T/118/2015 a so správami a lustráciami na obžalovaných.

Odvolací súd konštatuje, že okresný súd pri dodržaní procesného postupu správne zistil skutkový stav veci, vykonal úplné dokazovanie a dôsledne prebral všetky dôkazy dokumentované v prípravnom konaní, takže z hľadiska dodržania zásad obsiahnutých v ustanovení § 2 ods. 10 Trestného poriadku treba konštatovať, že neexistuje žiaden relevantný dôkaz, ktorý by nebol v napadnutom konaní vykonaný. Následne súd I. stupňa všetky zákonne vykonané dôkazy v intenciiach § 2 ods. 12 Trestného poriadku správne vyhodnotil jednotlivo i v celom ich súhrne a tak dospel k úplným a správnym skutkovým záverom.

Okresný súd pritom v odôvodnení svojho rozhodnutia v súlade s požiadavkami obsiahnutými v ustanovení § 168 ods. 1 Trestného poriadku podrobne a jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky dokazovania za vylúčené alebo pochybné, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov a tiež ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaných.

Ani odvolací súd nemá pochybnosti o tom, že obžalovaní spáchali skutok v rozsahu skutkových zistení napadnutého rozsudku súdu I. stupňa. Z tohto dôvodu si skutkové závery súdu I. stupňa osvojuje, a keďže sa s nimi stotožňuje, v celom rozsahu na ne ako na správne aj odkazuje.

V posudzovanom prípade podľa názoru krajského súdu vykonané dokazovanie vytvára ucelenú, ničím nenarušenú, logickú štruktúru o tom, že skutok sa stal a spáchali ho i obžalovaní Y. a O..

Obžalovaný O. sa v prvotnej výpovedi ku skutku dokonca priznal. Jeho vyjadrenie, že bol násilím donútený k výpovedi, správne okresný súd vyhodnotil ako účelové. Rovnako tak správne okresný súd vyhodnotil výpovede svedkov K., E., Y. a D., ktorí zmenili výpovede na hlavnom pojednávaní s cieľom zbaviť viny obžalovaných. Výpovede menovaných svedkov, na ktoré správne okresný súd prihliadol, jednoznačne usvedčujú obžalovaných zo spáchania trestného činu. K uznaniu viny O. prispela i výpoveď z prípravného konania svedka V. L., výsledky domovej prehliadky, závery znaleckých posudkov, ako i prepisy telefonických rozhovorov a SMS komunikácie. Za významné dôkazy vo vzťahu k obžalovanému Y. treba považovať aj odposluchy, z ktorých vyplývalo, že ho opakovane kontaktoval obžalovaný O. a pravidelne sa kontaktoval i s obžalovaným J., obžalovaným O. a napokon i s O. E., C. N. a T. K..

Z vykonaného dokazovania nepochybne vyplýva, že obžalovanému O. nezdovážoval marihuanu iba obžalovaný J., ale i obžalovaný Y., ktorí sa u neho informovali telefonicky o stave predaja drog. Nájdenú

marihuany pri domovej prehliadke u obžalovaného O. dodali obžalovaní Y. s J.. Navyše obžalovaný Y. sa i u svedka Velického informoval o stave predaja marihuany. Preto odvolacie námietky obžalovaného Y. krajský súd považoval za nedôvodné. Skutkové zistenia sa pretavili do skutkovej vety výroku o vine, pričom ku všetkým vykonaným dôkazom sa mohol obžalovaný Y. počas celého trestného konania vyjadrovať.

V trestnom konaní platia zákonom stanovené pravidlá pre zisťovanie skutkového stavu veci a pre hodnotenie dôkazov. Podľa nich je potrebné zisťovať skutkový stav veci v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie. Trestný poriadok nestanovuje žiadne pravidlá, pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Platí zásada voľného hodnotenia dôkazov, podľa ktorej orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Ako už bolo vyššie konštatované boli vykonané všetky dôkazy potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie. Krajský súd nezistil taký skutkový stav, žeby bolo potrebné aplikovať zásadu v pochybnostiach v prospech obvineného.

Pokiaľ ide o výrok o treste, okresný súd ohľadom tohto výroku vykonal dostatočné dokazovanie, správne vyhodnotil osobu obžalovaných Y. a O. a ďalšie skutočnosti potrebné pre uloženie trestu.

Správne okresný súd nezistil u obžalovaného Y. ani poľahčujúcu a ani priťažujúcu okolnosť, pričom u obžalovaného O. zistil správne potrebu aplikácie ustanovení § 37 písm. m), § 38 ods. 4, § 42 ods. 1 a § 41 ods. 2 Trestného zákona. Obžalovanému Y. tak bolo možné ukladať trest odňatia slobody v trestnej sadzbe trestu odňatia slobody od 3 do 10 rokov a obžalovanému O. v upravenej trestnej sadzbe trestu odňatia slobody od 5 rokov a 4 mesiacov do 13 rokov a 4 mesiacov.

K samotnému trestu je potrebné ešte uviesť, že je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t. j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t. j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou.

Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatel'mi. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu.

Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie,

pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Inak povedané musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, tak právne, ako aj etické.

Majúc na zreteli vyššie uvedený účel trestu a jednotlivé hľadiská pre jeho ukládanie, dospel krajský súd k záveru, že okresným súdom uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 rokov pre obžalovaného Y. je trestom zákonným, primeraným a spravodlivým, ktorý splní svoju funkciu tak z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

Trest odňatia slobody s podmienečným odkladom jeho výkonu by podľa názoru krajského súdu, najmä vzhľadom na osobu obžalovaného, bol trestom neprimerane miernym. Takýto trest by nezabezpečil zákonom predpokladaný účel vymedzený v § 34 ods. 1 Trestného zákona a to nielen zabrániť

páchateľovi v páchaní ďalšej trestnej činnosti, či vytvoriť mu podmienky pre to, aby v budúcnosti viedol riadny život, ale aj zabezpečiť generálnu prevenciu, t. j. odradiť iných od páchania trestnej činnosti. Pokiaľ ide o výšku trestu pre obžalovaného O. a to vzhľadom na jeho odpis registra trestov a jeho účasť na spáchaní trestnej činnosti je súhrnný trest odňatia slobody na spodnej hranici upravenej trestnej sadzby aj podľa názoru krajského súdu trestom zákonným, primeraným a spravodlivým, ktorý splní svoju funkciu tak z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

Okresný súd nepochybil ani tým postupom, ktorým podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona obžalovaného Y. pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia a obžalovaného O. zaradil pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že v predmetnej trestnej veci krajský súd nezistil žiadny zákonný dôvod na zrušenie či prípadnú zmenu napadnutého rozsudku, preto odvolanie obžalovaných I. Y. a I. O. ako nedôvodné podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne (§ 163 ods. 4, § 170 ods. 6 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.